

Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim Społeczności pradziejowe w perspektywie badań interdyscyplinarnych Prehistoric societies in the perspective of interdisciplinary research	
Dyscyplina: archeologia	
Język wykładowy: polski	
Jednostka prowadząca przedmiot: Instytut Archeologii	
Kod przedmiotu: 22-AR-S2-KSMFSP	
Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	
Kierunek studiów archeologia	
Poziom studiów: II stopnia	
Rok studiów: I	
Semestr: zimowy	
Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 h	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu. Wiedza z zakresu podstaw teoretycznych archeologii, ogólna znajomość problematyki dotyczącej społeczności pradziejowych	
Cele kształcenia dla przedmiotu Współczesna archeologia jest dyscypliną funkcjonującą w kontekście dynamicznie rozwijających się metod i technologii. Podejmując w jej ramach jakąkolwiek problematykę konieczne jest podjęcie współpracy o charakterze interdyscyplinarnym. Celem przedmiotu jest wprowadzenie w kwestie teoretyczne, metodyczne i praktyczne wraz z oceną możliwości i ograniczeń współpracy archeologów z innymi dyscyplinami naukowymi zarówno przyrodniczymi, jak i społecznymi czy humanistycznymi.	
Treści programowe: 1. Od Indiany Jonesa do genomu. Multidyscyplinarność, interdyscyplinarność transdyscyplinarność w archeologii 2. Ukryte krajobrazy. Teledetekcja w archeologii 3. Ukryte krajobrazy. Geofizyka i geochemia w archeologii 4. Nie tylko punkt na mapie. Archeologia krajobrazu 5. Czas w archeologii. Możliwości i ograniczenia datowania absolutnego 6. Geoarcheologia. Od interpretacji warstw do rekonstrukcji klimatu 7. O sposobach identyfikacji surowców, ich pochodzeniu i znaczeniu 8. Gospodarka i nie tylko. Szczątki roślinne i zwierzęce w archeologii 9. Kondycja biologiczna ludzi z perspektywy antropologii 10. O diecie i pochodzeniu. Wykorzystanie analiz stabilnych izotopów w archeologii 11. Co mówią naczynia i narzędzia? Od traseologii do analiz pozostałości organicznych 12. Geny, patogeny i migracje. Od klasycznej genetyki do analiz całogenomowych 13. Quo vadis? Dokąd zmierza współczesna archeologia?	
Zakładane efekty uczenia się Ma pogłębioną wiedzę o powiązaniach archeologii z dyscyplinami naukowymi, które są podstawą rozwijanych na ich gruncie różnych kierunków badawczych, jak np. archeologia środowiskowa (bioarcheologia), archeologia architektury, konserwacja zabytków archeologicznych. Zna zaawansowane metody badawcze i narzędzia warsztatu archeologa. Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z wykorzystaniem różnorodnych	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W05 K_W11 K_U01 K_U04 K_U05 K_K01 K_K02

źródeł i metod, oraz formułować na ich podstawie krytyczne sądy. Posiada umiejętności integrowania wiedzy z różnych dyscyplin. Potrafi krytycznie analizować różne rodzaje danych z uwzględnieniem nowoczesnych metod badawczych. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie. Jest gotów do podejmowania - samodzielnie i w zespole - działań w zakresie prac terenowych i gabinetowych.	
Literatura Ashmore W., Sharer R. J., Odkrywanie przeszłości. Wprowadzenie do archeologii, Kraków 2008. Johnson M., Teoria archeologii. Wprowadzenie, Kraków 2013. Renfrew C., Bahn P., Archeologia. Teoria-metody-praktyka, Warszawa 2002. Renfrew C., Archeologia i język, Warszawa 2001. Literatura zalecana Ablamowicz D., Śnieszko S. (red.), Zmiany środowiska geograficznego w dobie gospodarki rolno-hodowlanej: studia z obszaru Polski, Katowice 2004. Banaszek Ł., 2015, Przeszłe krajobrazy w chmurze punktów, Poznań. Fagan B, Krótka historia archeologii, Warszawa 2018. Funeralia Archeologiczne Furmanek M. (red.), Pierwsi rolnicy i hodowcy na Śląsku. Dialog interdyscyplinarny, Wrocław 2019. Kuna M., 2004, Nedestruktivní archeologie, Praha. Lasota-Moskalewska A., Zwierzęta udomowione w dziejach ludzkości, Warszawa 2005. Lasota-Moskalewska A., Archeozoologia. Ssaki, Warszawa 2008. Lityńska-Zajac M., Wasylińska K., Przewodnik do badań archeobotanicznych, Kraków 2005. Marciniak A., Archeologia i jej źródła. Materiały faunistyczne w procesie badawczym archeologii, Poznań 1996. Makohonienko M., Makowiecki D., Kurnatowska Z. Studia interdyscyplinarne nad środowiskiem i kulturą w Polsce, Poznań 2007. Tabaczyński S., Marciniak A., Cyngot D., Zalewska A. (red.), Przeszłość społeczna. Próba konceptualizacji, Warszawa 2012	
Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego), - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego)	
Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - wystąpienie ustne (indywidualne lub grupowe), - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego)	
Nakład pracy studenta	
forma realizacji zajęć przez studenta	liczba h przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: konwersatorium	30
praca własna studenta/doktoranta (w tym udział w pracach grupowych) np.: - przygotowanie do zajęć: 15 - czytanie wskazanej literatury: 15 - przygotowanie prac/wystąpień/projektów: 30	60
łącznie liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3